

SLOVENSKI PRIMOREC

UREDNIŠTVO in UPRAVA v Gorici v ulici Riva Piazzutta 18 - Cena oglasom po dogovoru. Odprto vsak delavnik od 10. - 12. ure

KATOLIŠKI TEDNIK

IZIDE VSAKO SREDO
Poštni ček. račun št. 9-17768 - Poštnina plačana v gotovini - Spediz in abbonamento postale II Gruppo

Leto IV. Štev 17.

GORICA DNE 28. APRILA 1948.

Cena L. 15

Maj prihaja

KOŠCEK RAJA
SPUŠČA SE Z VISIN;
MATI MILA
JE STOPILA
TISOČIM V SPOMIN.

(M. Elizabeta)

In z majem prihajajo šmarnice, katerih se bo vse naše verno ljudstvo letos pri nas prav posebno številno udeleževalo, da se zahvali nebeški Materi za veliko milost, da je bilo obvarovano

največje nesreče, ki mu je grozila. Ob enem bo prosilo za njeno varstvo tudi v bodočnosti in za rešenje vseh milijonov kristjanov, ki ječijo pod trdo pestjo peklenških sil.

V Gorici bodo šmarnice vsako jutro ob šestih v stolnici in pri Sv. Ignaciju, vsak večer pa ob osmih pri Sv. Ivanu.

V stolnici bomo slišali nadaljevanje premišljevanja življenja Matere božje po najnovejših životopisih, ki smo ga le do polovice slišali pri predlaskih šmarnicah.

Pridite vsi! Z Marijo in Evharistijo naj pride v naša srca nova duhovna pomlad!

vsji škofje in duhovniki so napravili, kar je bilo v njihovi moči, da se med verniki zbudi verska zavest in da napravijo vse, da zmaga križ in vse tisto, kar ta najvišji simbol človeškega odrešenja predstavlja. Mati Cerkev je dvignila kot še nikdar ob priliki kakih volitev svoj glas v obrambo častne in večne sreče svoj otrok.

In za zmago Križa niso vsi zavedni katoličani le agetirali, ampak tudi molili. Molitve za povišanje svetega Križa so se pa opravljale v Italiji prav tako kakor na Irskem, Holandskem in po drugih katoliških deželah. Iz Amerike n. pr. poročajo, da so bile tam v mnogih krajih cerkve prenapoljene, ko so molili za zmago krščanske misli pri italijanskih volitvah, katere so bile tako važne za ves svetovni položaj.

In Bog je blagoslovil disciplinirane katoličane, ki ubogajo svoje cerkvene predstojnike.

Zato se ne čudimo, da se komunisti le naprej z vsem besom zaganjajo v Cerkev, ki se je odločno postavila v bran proti njihovim satanskim nakanam.

Zakaj pa potem ni bila zmaga še bolj popolna? Morda zato, ker Bog spoštuje človeško svobodno voljo in noče, da njegovi otroci spijo na lavorikah, temveč hoče, da se neprestano borijo za njegovo kraljestvo do končne zmage v večnosti.

Veslimo se te zmage, zahvalimo za njo predvsem Bogu in pojdemo z novim pogumom v nadaljnjo borbo zoper kraljestvo temin!

Tisti pa, ki so pri volitvah zanemarili svojo dolžnost in niso Cerkev ubogali, naj obžalujejo svojo veliko pregreho in jo popravijo s tem odločnejšim delom za Boga in Cerkev v bodočnosti.

Mermoljo. Ubogi dr. Mermoljo, prav smilite se nam! in tako dalje. Zgodbe se nadaljujejo. Komunisti se nikoli ne naveličajo lagati, ljudstvo pa nikoli njihovi lažem verovati.

Če je treba pripisati uspeh demokristjanov posebnemu varstvu božjemu, ima prvo zaslugo za uspehe frontašev (komunistov in njih zavestnikov) oče laži. Tisti dan, ko bi začeli komunisti govoriti resnico, bi zglobili zadnji glas naivnih poštenjakov in za seboj bi imeli samo še zločince.

Medtem pa so na Češkem izglasovali volivni zakon, ki med drugim določa, da mora biti le ena sama narodna kandidatska lista in da bo črtan iz seznama volivcev, kdor bo poslušal tuje radijske postaje. Kaj bi se šele zgodilo tistemu, ki bi si upal, kakor so si upali komunisti v Rimu z De Gasperijem, sramotiti Gottwalda na volivnih letakih!

Toda na Češkem je prava demokracija in svoboda, v Italiji je pa ni bilo. To moramo vsi verovati, ker je tako rekel Togliatti. In Togliattiju moramo verovati, čeprav vsi iz izkušnje vemo, da so bile volitve svobodne; saj je komunistična vera ravno v tem, da veruješ, češar ne razumeš, pa naj bo še tako neumna.

—0—0—0—0—0—0—0—0—0—0—0—0—0—0—0—0—

Iz Vatikana

Pretekli teden je sv. oče sprejel v privatni avdienci skupino grških novinarjev, ki so se mudili v Rimu. V pogovoru se je papež spomnil zaslug, ki jih ima Grčija za evropsko kulturo. Danes pa je Grčija tista, je omenil sv. oče, ki stoji na prvem braniku te kulture. Naj Bog blagoslovi vašo domovino! Z največjo skrbjo smo spremljali dan na dan vašo domovino tekom dogodkov od leta 1940, ko je pričela svetu o svojem trpljenju in stiskah, o svojem odporu in junaštvu. Prav poseben blagoslov naj pride nad tiste žalostne družine, nad tiste očete in matere, ki so postali v svojih otrocih bolj kot na svojem telesu žrtve nečloveškega ravnanja.

S temi besedami je pač hotel sv. oče potolažiti one očete in matere, ki so jim komunisti odpeljali otroke. Omembe vredno pa je tudi to, da grška pravoslavna cerkev in tudi narod kot tak nista bila nikoli in tudi sedaj nista v prijaznih odnošjih z Vatikanom. Sv. oče pa ne gleda na to, kaj kdo misli o njem, temveč se ozira le na trpljenje in preskušnje, ki zadevajo nedolžne ljudi.

Novi mučenci na Kitajskem

Vse kaže, da doživlja katol. Cerkev v deželah pod komunističnim režimom svojo mučeniško, a tudi junaško dobo. Tako poročajo s severne Kitajske o treh primerih pravega mučeništva. Prvi se je zgodil v vasi Sihuantu, 150 km vzhodno od Pekinga. 29. jan. t. l. so v tisti vasi komunisti ponoči odpeljali skupino 150 ljudi, med njimi tudi dva katoličana, ki so jih nato zvezane vodili več dni po okoliških vaseh, da še bolj prestrašijo ljudstvo. Ko so opazili, da sta dva izmed jetnikov katoličana, so ju odstranili in po kratkem zasliševanju, ko sta oba priznala svojo vero, obsodili na smrt. »Vi, ki vsak dan molite svojega Boga, naj vam da kruh, prosite, naj vam ga da sedaj!« Nato so oba obesili za roke na neko drevo in ju pustili viseti, dokler nista umrli. Mučenju je prisostvovala tudi mati enega izmed obeh mučencev.

Drug podoben dogodek se je zgodil teden pozneje tam v bližini, ko so umorili 50-letnega katoličana Li Van Fuja. Ta je bil glava katoličanov v svoji vasi. Ker tam že dolgo niso imeli misijonarja, ki so ga bili komunisti pregnali, je on vodil krščansko občino, opravljal molitve, krščeval in podobno. Ko je pridrla tudi v njegovo vasa komunistična drhal, so ga v začetku februarja trikrat zaslišali in pri tem pretepli do nezavesti. Na koncu ga je sodnik vprašal: »Ali misliš še moliti?« (t. j. biti katoličan)? »Da!« »Ali misliš še ostati za voditelja katoličanov?« »Gotovo!« Tedaj je sodnik mi-

gnil vojaku in nov »izdajalec« je padel s kroglo v tilniku.

Kakor je katoliška vera povsod ista s svojimi verskimi resnicam, in zahteva mi krščanskega življenja, tako je tudi brezbožni komunizem povsod isti s svojimi nasiljem in sovraštvom do božjega imena. To je vsem jasno. Le tistim to še ni jasno, ki so pred dobrim mesecem sprejemali Fatimsko Marijo s tolikim navdušenjem in sli tudi k sv. zakramentom, 18. aprila pa so dali svoj glas ravno komunizmu, da bi se razširil še na nove narode in uganjal nove zločince.

Kitajska maša

Iz Pekinga poročajo, da so tam prvič izvajali novo latinsko mašo, uglasbeno v duhu narodne kitajske muzike. Posebnost te muzike je v tem, da ima samo pet tonov. Pravijo, da je zelo slična gregorijanskemu petju.

Zaklad poljske cerkve

hranijo sedaj v Quebecu v Kanadi pod posebno policijsko stražo. Zaklad so med vojno skrivaj odvezli Nemcem in ga odpeljali v Kanado, kjer so ga čuvali v nekem samostanu. Sedaj tam ni bil več varen, ker ga je poljska vlada zahtevala nazaj in ker so ga poskušali že na nasilen način ukrasti. Zato so ga sedaj zastražili.

OKNO V SVET

Izid volitev v Italiji

Razdelitev sedežev v senatu

Kršč. demokr. 130; Ljudska Fr. 74; Sarag. socialisti 12; Narodni blok 9; Monarh. stranka 4; Ital. republ. str. 3; Tridentinska neodv. str. 3; Italij. socialno gibanje 1; Akcijska str. 1. Skupno 237 sedežev.

Razdelitev sedežev v poslanski zbornici

Kršč. demokr. 303 (+4?); Ljudska Fronta 178 (+4?); Sarag. social. 29 (+4?); Nac. blok 15 (+3?); Ital. rep. str. 6 (+3?); Ital. socialno gibanje 4 (+2?); Monarh. str. 12 (+2?); Juž. notirolska stranka 3; Akcijska sard. str. 1; Italij. kmečka str. 1. Skupno 552 sedežev.

Demokristjanska stranka ima torej v senatu in poslanski zbornici absolutno večino.

„Nezaslišano nasilje“

»Borba« je svojim lažem postavila krosno na glavo, ko je objavila poročilo svojega poročevalca iz Rima, da se je vršilo pri zadnjih volitvah »nezaslišano nasilje«. Ves svet, predvsem pa vsa Italija se smeje tej pristno komunistični novici. — Je pa res, da so komunisti še tik pred volitvami vršili nezaslišano moralno nasilje nad volivci. To velja zlasti za slovenske volivce na deželi, o čemer poročamo na drugem mestu.

Svetovni položaj

Pogled na svetovno pozorišče je po volitvah v Italiji močno spremenjen. Do sedaj je vladal strah negotovosti, demokristjanska zmaga nad komunizmom v Italiji pa je razjasnila obzorje. V vseh državah zapadno od železne zavese je zavladovalo veselje, up in prepričanje, da nas valovi brezverskega komunizma ne bodo zagnili. Od vseh strani zapada prihajajo čestitke italijanskemu narodu, da se je v najljutejši borbi med Bogom in satanom, med krščanstvom in brezboštvo, med civilizacijo in brezpravnostjo postavil z odločnoju večino glasov na stran dobrega proti zlu, na stran demokracije proti totalitarizmu.

V državah, ki so že pod bičem Sovjetov, je bil ves obveščevalni aparat pripravljen, da proslavi zmago komunistov v Italiji. Ker pa te ni, je začel ves razočaran razglašati največjo laž, da je zmagala demokracija le vsled terorja in nasilstva nad volivci. O tem ni vredno zglobljati besede, ker ve vseh 28 milijonov volivcev, da so volili v popolni svo-

ZMAGAL JE KRIŽ

Pri zadnjih volitvah v Italiji sta se borili za zmago predvsem dve stranki: Krščanska demokracija, ki stoji na jasno katoliškem stališču in se hoče pri vodstvu države in v izvedbi socialnih reform strogo držati krščanskih načel, kar je nedvomno in jasno izpovedala pred vso javnostjo — in politična zlačina dveh strank Ljudska Fronta, ki je komunistična in zasleduje samo brezi-božniške komunistične cilje, pa je te cilje svojim volivcem z vsakovrstnimi lažmi in zvijačami prikrivala in tako hotela s prevaro pridobiti njihove glasove. Vse druge stranke, ki so se pri teh volitvah borile za poslanske sedeže in za vpliv v državnem življenju, so našle po moči in vplivu daleč za tema dvema strankama.

Demokristjanska stranka je dobila za senat 107.40.131 — t. j. 47,9% glasov, Demokristična Fronta pa 6.955.229 — t. j. 31% glasov. Za poslansko zbornico je dobila krščanska stranka 12.751.841 ali 48,7%, komunistična stranka pa 8.025.990 ali 30,7% glasov.

S tem je K. demokracija dobila v parlamentu in senatu absolutno večino, kar presega tudi najbolj optimistična predvidevanja krščanskih krogov.

Ves demokristični svet je sprejel izid italijanskih volitev z velikim veseljem na znanje. Zadovoljstvo nad to zmago je prav posebno veliko med vsemi tistimi italijanskimi krogi, ki so naveličani stalne negotovosti in si po toliko letih želijo reda, dela, zaslužka in mira.

Nihče ne dvomi, da je Italija stala pred temi volitvami pred groznim prepadom. Če bi se bilo italijansko ljudstvo odločilo za Demokristično Fronto ali komunizem, bi Italija in potem verjetno vsa Evropa postala plen rdeče diktature z vsemi njenimi strašnimi posledicami za posameznike, narode in Cerkev. — Ali pa bi stali danes neposredno pred trešč svetovno vojno, ki bi prinesla človeštvu z modernimi vojnimi iznajdbami toliko gorja, da si ga vkljub izkušnjam dveh svetovnih vojn komaj moremo predstavljati.

Zmaga komunizma v Italiji bi pomenila tudi za nesrečne slovanske narode, ki danes ječijo pod komunističnim bičem, nov moralni udarec, ker bi videli v tej zmagi slepoto svobodnega sveta, ki je glavna ovira, da jim se noče na pošten način zaslužiti iz najbolj nečloveške sužnosti.

Vsi, ki živimo v Italiji, moramo priznati, da nas je zmaga Krščanske demokracije zaenkrat rešila, da nismo tresčili v prepad, ki je grozeče zija pred nami.

In komu gre zasluga, da je Krščanska demokracija zmagala?

Komentatorji volivnega izida pripisujejo to zmago številnim faktorjem. Nekateri hvalijo italijanski »zdravi čut« (buon senso), drugi civilizacijo in kulturo italijanskega naroda, ki da je odločilno vplivala na izid volitev. Spet drugi menijo, da je k zmagi najbolj pripomogla ameriška pomoč, ki bi gotovo izostala, ako bi se bila Italija odločila za komunistično nasilje in gospodarsko polomijo. Velikokrat se sliši mnenje, da je zmago izvojevala spretna, stvarna, duhovita, intenzivna propaganda demokristjanov. Kdo bi mogel navesti še celo vrsto drugih razlogov za

to zmago, ki jih navajajo doma in v tujini!

Ne tajimo, da so vse te stvari poleg glasu krvi in solz izza železne zavese nekaj pripomogle k zmagi. Vendar vsi taki razlogi ne rešijo velike skrivnosti, da so komunisti v kljub vsemu odnesli toliko milijonov glasov. Če bi bile dane Poljakom, Slovencem, Čehom itd. po prvih poskusih komunističnih blagodat tako svobodne volitve, bi komunisti odnesli komaj 10% glasov. Zanje bi glasovali samo najbolj pokvarjeni ljudje, ki jim ugaja materialistično življenje na razvalinah sreče neštetihih sorokajov.

Mi pripisujemo zmago pri teh volitvah predvsem Cerkvi, ki je vsem vernikom tako jasno in glasno predložila, da gre pri njih predvsem za velike koristi Boga in duš. Sv. oče in za njim

DE GASPERIJEVE BESEDE po zmagi Krščanske demokracije

V sredo je govoril De Gasperi z balkona sedeža Krščanske demokracije veliki množici Rimljanov. Poudaril je ob navdušenem odobravanju množice sledeče misli.

Ma smo vse storili, da bi bile volitve resnično svobodne in svobodne so tudi dejanski bile. Minister notranjih zadev se je poslužil sil javne varnosti v obrambo vseh, prijateljev in nasprotnikov. Teh sil nismo niti najmanj zlorabili, ampak smo jih uporabili le v obrambo italijanskega naroda. Po tej poti bomo hodili tudi v bodočnosti. To svobodo bomo omejevali samo ozirno do svobode drugih, do splošnega reda in do olikanega sožitja državljanov. Vsi tisti, ki želijo služiti idealom prave svobode, bodo mogli z novo vlado sodelovati. Odpovedati pa se bodo morali vsemu nasilju in se podrediti zakonom resnične demokracije. Nova vlada bo morala družiti z ljubeznijo do svobode veliko odločnost proti zlorabi te svobo-

Mojstri laži in obrekovanja v luči italijanskih volitev

Neštetokrat so rdeči propagandisti med volivno borbo ponavljali trditve, da oni niso proti veri, ampak samo proti klerikalizmu, to je proti zlorabi vere v politične namene. Resničnost svojih trditve so najbolje izpričali na volišču v tiburtinskem okraju v Rimu, kjer je bila volivna komisija nameščena v šolski sobi. V njej je bil kot po vseh šolskih sobah v Italiji obošen križ. Komunistični tajnik komisije je zoper križ protestiral, češ da je to znak politične propagande, ki utegne vplivati na volivce in da se mora zato odstraniti. Ni ostalo drugega, kot da so za poldrugo uro prekinili volitve in odstranili križ, da bi ne vplival na volivce. Križ je torej političen znak! Zapomnite si to, slov. volivci komunizma, da ne boste več delali križa in da ga ne boste več učili delati svoje otroke, ker s tem bi delali propagando za De Gasperija!

de in ne bo smela dopustiti, da bi jo kdo zlorabljal za kake zarote proti domovini.

Glede Cerkve je omenil predsednik vlade, da se je vršila proti njej in njenim duhovnikom zelo umazana gonja. Cerkev naj v svobodni državi uživa svobodo in spoštovanje, ki ga Italija dolguje po konkordatu zlasti sv. stolici. Poudaril je tudi velike zasluge katoliške duhovščine za moralni dvig in uveljavljanje zdravih demokratičnih načel v Italiji. Zato dolguje narod Cerkvi in duhovnikom hvaležnost in priznanje.

De Gasperi je končal s poudarkom, da demokristjani niso reakcionarji, ampak da bodo vse storili, kar ljudstvo po pravici od njih pričakuje. Prav posebno skrb bodo posvetili vprašanju brezposelnih in agrarni reformi. Demokracija bo mogla izvesti svoj program, ako bodo vsi spoštovali svobodo vseh in ako ji nihče ne bo vsiljeval političnih pogojev, ki niso v skladu z italijanskimi izročili in krščanskimi težnjami.

Do zadnjega trenutka so socialkomunisti pred volivci stikali za klerikalnimi škandali, da bi oblatili cerkveno hierarhijo in katoliške duhovnike. Najglasnejši so bili v Rimu, kjer so nategovali na svo moč »afero Clippico«, potem knjigo o tajnih dokumentih, nazadnje veliko poverbo, ki da so jo zakrivali odlični monsinjorji in redovniki. Ta zadnja se je končala tako, da so obdolžene osebe vložile tožbo zaradi žaljenja časti.

Ista gonja je šla po ostalih ital. škofijah: Milan, Bologna, Gorica, Benetke itd.

Sedaj po volitvah iščejo škandalov nove vrste. Iščejo namreč duhovnikov in redovnih oseb, ki so volili po večkrat, (rekord je dosegel tisti, ki je volil 120 krat, to se pravi vsakih 10 minut enkrat), drugi so terorizirali ljudstvo, (mislimo, da ga je najbolj teroriziral papež, ki je jasno povedal, da kdor voli za komunizem, stori smrtni greh zoper svojo vero, ker je pač komunizem borbeno brezbožen), tretji so pretepli komunistične kandidate, (tako pripovedujejo onstran meje, da so duhovniki pretepli g. dr.

bodi v volivnih kabinih in v popolni tajnosti prav po svoji volji, kakor so hoteli. Da se je večina 4 milijonov volivcev odločila za križ raje kot za Garibaldijevo glavo, je pač znak, da hoče Italija ostati krščanska trdnjava.

Zmaga demokracije v naši državi bo imela velik pomen tudi za ves ostali svet. To se bo v kratkem pokazalo. Rdeča zvezda bo vedno bolj bledela, križ pa bo vedno bolj žarel.

Novo vlado v Italiji pa čakajo ogromne naloge, predvsem pa uvedba pravičnega socialnega reda s socialnimi reformami v industriji in poljedelstvu, sanacija valute, izseljeniško vprašanje prekoštevlnih delovnih moči, znosni meddržavni odnosi tudi do vzhodnih sosedov in ne na zadnjem mestu pravično ravnanje z narodnimi manjšinami. Nova zbornica in senat res ne bosta imela ne časa ne prilike, spati naavorikah zmagoslavja, ampak bosta morala pridno delati, da ozdravita krvaveče rane nesrečne vojne.

V ZDA se tudi pripravljajo na volitve. Tam bo šlo za predsednika. Med kandidati za to velevažno mesto je poleg Trumana tudi Wallace, ki so ga vsi smatrali za filokomunistični, ki bi se s Sovjeti še najbolje razumel, če bi bil izvoljen. A tudi ta je 20. aprila pri nekem banketu držal svoj programatični govor in izjavil: »Stranka, ki sem jo ustanovil, je v Ameriki dobila ime »tretja stranka«. Poudarjam, da je absolutno nasprotna fašizmu, komunizmu in vsakiteri obliki policijske države.«

V srednje-ameriški državi Kostariki so notranji nemirneži zanetili državljansko vojno. Sosednja država Nikaragua pa srbijo prsti, da bi v ta spor posegla z vojaško silo. ZDA posredujejo in mirijo razburjene petelinčke.

Namesniki zunanjih ministrov so imeli 21. aprila že devetindvetdeseto sejo glede mirovne pogodbe z Avstrijo. Nekaj časa je izgledalo, da se bo vendarle dalo priti do pozitivnih zaključkov, pa se je spet začelo nasprotovanje ruskega delegata Koktomova pri vprašanju nemške imovine v Avstriji in barka ne more naprej. Kmalu bo ponovno zaslišana Jugoslavija glede svojih teritorialnih zahtev napram Avstriji.

Moderni janičarji

Turki so njega dni odvažali v Turčijo slovenske otroke, da so jih vzgajali v Mohamedovi veri ter si iz njih vzgajali svoje najboljšje vojake janičarje. Sedaj poročajo časopisi, da se na Grškem isto ponavlja. Markosove tolpe so začele ropati grške otroke, dečke in tudi deklice, ter jih odvažati v tujino: v Jugoslavijo, na Ogrsko, Češkoslovaško in tudi v Rusijo, da jih tako obvarujejo pred »bedo in vojnimi nevarnostmi«, kot trdijo rdeči časopisi, v resnici pa zato, da jih bodo v državnih zavodih vzgajali za nove janičarje. S tem hočejo tudi izvajati še večji teror nad ubogimi grškimi starši, ki vidijo sedaj v nevarnosti ne samo svoje življenje in svobodo, temveč še bolj življenje in svobodo lastnih otrok. Takih otrok so odpeljali že na tisoče. Na men pa imajo, odvesti jih do 60.000. Kaj bo iz takih otrok, si lahko mislimo. Ko je Jurčič pisal knjigo Jurij Kozjak, slovenski janičar, si prav gotovo ni mislil, da bodo njegovi potomci sami počenjali, kar je slov, narod vedno smatral kot najtežji zločin divjih Turkov nad krščanskimi narodi.

Vsi komunisti vsega sveta in vsi njih

podporniki tudi v naši deželi so skrivni tudi tega zločina nad družino in otrokom. Ali vas ni groza ob misli, da ste takim ljudem dali svoj glas?

Ameriška mornarica na obiskih

Poročajo, da bo v mesecu juniju prišlo na Portugalsko v pristanišče Lizbono v obiske vojne brodirje severnoameriške atlantske mornarice. Med drugimi ladjami pride tudi orjaška bojna ladja »Missouri«, ki ima 95 tisoč ton in je gotovo največja ladja na svetu.

V Sveti deželi

nadaljuje gverilja svojo pot. Združeni narodi so hoteli posredovati in doseči premirje med Arabci in Zidi, a zaman. Judovska agencija je vsako premirje odklonila. Na posebnem zasedanju Združenih narodov, ki so se nalašč zaradi palestinskega vprašanja sestali, niso še ničesar sklepali. Bo tudi težko kaj doseči, ker se je že ponovno pokazalo, da med sedanjimi diplomati ni nobenega Salomona več. Ta kralj je ukazal otroka samo za poskušno presekanje, današnji diplomati pa so zares razsekali najprej Primorsko, potem pa Palestino. Sedaj pa hočejo oboje znova sečiti. Narobe Salomoni, bi rekel Prešeren!

DOMAČE NOVICE

Vatikanski radio

oddaja v slovenščini vsak četrtek in vsako soboto ob osmih zvečer na valovnih dolžinah 31,06 in 50,26.

Duhovna obnova za može in fante

bo v soboto ob osmih zvečer pri Sv. Antonu. Naslednji dan ob osmih bo pa sv. maša pri Sv. Ivanu.

Čestitke in zahvala

Vsem komunističnim podpornikom prav resno in iskreno čestitamo, da niso pri volitvah zmagali, kajti tudi zanje bi bila komunistična zmaga, največja nesreča. Njim bi namreč zmaga prinesla poleg vsega drugega strašno razočaranje.

Čestitamo pa tudi vsem tistim, ki so volili za zmago krščanskega socialnega programa in s tem izpolnili največjo versko dolžnost 18. aprila. Poleg čestitk naj bo našim somišljenikom izrečena tudi zahvala za molitve, delo in trpljenje, ki so ga Bogu darovali, da bi mi vsi ne prišli pod kruti bič brezbožnosti. Prejeli smo od Boga velik dar svobode. Skrbimo, da si ga ohranimo z značajnim krščanskim delovanjem v zasebnem in javnem življenju.

Naše vrste naj se pomnožijo s tistimi, ki so volili za Dem. Fronto, ne vedoč, kaj prav za prav delajo.

Msgr. IVAN TRINKO na volišču in komunistično spoštovanje do duhovnikov

Msgr. Ivan Trinko je vključ visoki starosti, oprt na dve palici, šel v Jeronimšču pri Sovodnjah na volišče. Ko je vstopil, se je vsa volivna komisija spoštljivo dvignila na noge in tako stala, dokler ni opravil svoje volivne dolžnosti najodličnejši beneški Slovenec. Samo zastopnica komunistov, ki je doma iz Sovodenj, je odklonila častit-

ljivemu duhovniku to znamenje pozornosti in spoštovanja. Predsednik komisije jo je esramtil z besedami: »Za božjo voljo, kakšna je vendar vaša oblika in civilizacija! — To je civilizacija »Soče«, ki zna družiti brezbožno prostništvo z vihtenjem kadilnice, kakor pač kaže ljudem, ki neprestano varajo naivno ljudstvo.«

Cerovo — Jazbine

To je edina slovenska duhovnija, ki je oddala 85 odstotkov glasov za Krščansko demokracijo. Ta uspeh je treba pripisati dejstvu, da se to ljudstvo duševno ne brani z lažnim komunističnim časopisjem, ampak s Slovenskim Primorcem, ki uživa pri vseh poštenih ljudeh ugled, da je tisti list, ki govori najbolj po pravici. Razen treh hiš, ki resnice nečejo slišati, ga berejo vsi. Najbolj zagrezen frontaš je baje tisti mož, ki obdeluje in uživa pod bistveno boljimi pogoji kot v Jugoslaviji največji del cerkvenega zemljišča, od kateriga ima cerkev vprav smešno nizke dohodke. In to si bo treba zapomniti. Upamo, da se bo poboljšal vsaj zaradi gospodarskih interesov in da bo počastil vsaj skrivaj našo skromno cerkvico.

KAKO SO VOLILI SLOVENCI

Prav natančnega števila glasov, ki so jih Slovenci oddali za posamezne stranke, ni mogoče določiti, ker so skoraj povsod pomešani z italijanskimi volivci in ker je ugotovljeno, da so tudi po slovenskih krajih celo vojaki oddali nekaj glasov Demokratični fronti.

Če izvezemo Oslavje, kjer je oddalo K. D. svoj glas le 29 ozir. 58 volivcev, medtem ko je oddalo D. F. za senat 163 in za parlament 214 glasov, presega po vseh drugih slovenskih krajih število glasov, ki so bili oddani za Krščansko demokracijo, eno tretjino. Če nadalje upoštevamo, da v Gorici niso mogli frontaši nad Slovenci izvajati takega pritiska kot na deželi tik ob meji sovjetskega območja, je gotovo, da so Slovenci v mestu oddali od 40 do 50 odstotkov glasov, če ne več, Krščanski demokraciji. Iz tega sledi, da so Slovenci oddali povprečno 40% glasov Krščanski demokraciji in tako prisilili celo Primorski dnevnik, da imenuje Dem. Fr. »vodilno slovensko stranko« in ne more več trditi, da je ta stranka »edina med Slovenci v Italiji«.

Vendar ne smemo pozabiti, da je Demokratična fronta dosegla svoje vodilno mesto z nasiljem. Vse Slovence so v svojem časopisju slepili s Slovenskim kandidatom in z obrekovanjem Krščanske demokracije, škofa in duhovnikov. Na deželi so pa šli še dalje. Grozili so, da bo Jugoslavija zasedla slovenske kraje, ako zmaga krščanska stranka. Nadalje so po nekaterih krajih posušili veliki komunistični mladeniči grozili z izgonom celo nekaterih duhovnikov. Nekaj poštenih volivcev so tudi dejansko napadli. Še v zadnji noči pred volitvami so proti volivnim predpisom od hiše do hiše z grožnjami in obljubami pritiskali na volivce. Nasprotni stranki niso dovolili nobene volivne propagande. Vse letake so takoj uničili, v nekem kraju obmetali z govnom, in svoje nasprotnike neprestano blatili kot izdajalce. — Za izdajalce so proglasili in preganjali celo ljudi, ki berejo ali širijo naš list. Širili so tudi govorico, da bo lahko ugotoviti, kdo ne bo volil zanje.

Ali niso bili pod takimi pogoji pravi junaki tisti ljudje, ki so v kljub vsemu glasovali proti komunistom?

Kolikor bolj moramo nasilnost fran-tašev grajati, toliko bolj zaslužijo pohvalo Slovenci, ki so v teh razmerah ostali zvesti Bogu in narodu.

URH in ŽEF

Dragi URH!

Tvoje pismo me je razveselilo in komaj čakam, da mi pošleš kako podrobnejše poročilo o potovanju naših izseljencev in njihovem življenju v Argentini.

V pravo zadoščenje mi je, da si s svojim nastopom pred Peronom popravil vtise, ki so jih bili dobili tamkajšnji krogi o Slovencih, ko so prihajali tja le taki naši ljudje, ki so iskali samo lahkega zasluška in udobnega življenja in so zato tudi tako lahko padli v mreže rdečih apostolov.

Pišes, da ti je poverjena organizacija velikih krompirjevih nasadov in da si želiš kaj semenskega krompirja iz naših Gor. Jaz sem pravkar stopil v stike z vsemi goriškimi in tržaškimi cunjarji in starinjarji. Obrnil se bom na trgovce te stroke po vsej Italiji in upam, da se mi posreči organizirati veliko izvozno družbo za obrabljene obleke in čevlje ter razne odpadke blaga, ki jih bomo pošiljali v FLR Slovenijo v zameno za krompir in druge poljske pridelke, v kolikor ti ne bodo nujno potrebni Rusiji, da jih bo pošiljala komunističnim Italijanom in slovenskim komunistom v Italiji, ki so sklenili, da rajši umrjejo od lakote in žalosti, kakor da bi jedli kruh iz Amerike, ali da bi šli iskati tolažbe in svobode, k prijateljem in gospodarjem za železno zaveso.

Po zadnjih volitvah so frontaši silno potrti, ker so upali, da bo Rusija osrečila Italijo, pa so volivni izidi pokazali, da si ljudstvo bolj želi ameriškega prezmoga, kruha in denarja, kakor pa komunističnih obljub za nedoločeno bodočnost, ki se kakor harmonika vedno bolj nateguje iz leta v leto, iz stoletja v stoletje.

Komunistom se je, kakor si slišal inbral, zgodila tudi ta velika krivica, da niso imeli pri zadnjih volitvah prave svobode. In v resnici se je njihova svoboda pri teh volitvah bistveno kršila. Njim bi bil moral De Gasperi z vsem policijskim aparatom zaščiti svobodo, da bi bili pri volivnih komisijah sami in bi lahko glasove potvarjali, da bi po potrebi njihovi pristaši tudi po večkrat glasovali, da bi kaké politične nasprotnike s silo od volišč odganjali, da bi preveč glasne nasprotnike spravljali k pameti z bunkami ali jim celo glave jemali, da ne bi več reakcionarno mislile in morda še druge zastrupljale. Sedanja vlada se je izkazala za tako reakcionarno, da jim je pobrala celo nagromadeno orožje, čeprav je De Gasperi po volitvah trdil, da demokristjani niso nikakršni reakcionarji in da bodo mislili zlasti za agrarne reforme in odpravo brezposelnosti. — Prav s takimi izjavami je De Gasperi pokazal, kako velik reakcionar je. Ali še danes ne ve ta državnik, da ne sme skrbeti za delavstvo nihče drug kot samo Togliatti po milosti Stalinovi? Če kdo drug napravi kaj dobrega delavstvu in narodom sploh, je že to samo na sebi največji zločin reakcio-

narstva in odklanjanja progresivne demokracije. Paradiž mora priti po »Ljudski fronti«, ali pa naj hudič pobere ves svet. To je najvišje komunistično načelo. Ker pa vemo, da je rdeči paradiž kraljestvo hudobca samega, o čemer pričajo vsi vzhodni narodi, se da to najvišje načelo komunizma povedati tudi tako: »Hudič mora vse svet pobrati v vsakem primeru in za vsako ceno!«

Sedaj šele spoznam, kako si imel prav, ko si mi razlagal komunistične namene v OF, za katero sem se nekot tako vnel tudi jaz. Danes se čudim, da sem bil takrat tako zaruhan. To pisanje naj Ti pa priča, da nočem biti nepoboljšljiv kot mnogi drugi Slovenci, ki so v znamenju neke rodoljubnosti z »Ljudsko fronto« še te dni pri volitvah potegnili. Pa niso oni potegnili z »Ljudsko fronto«, ampak ona je te reče ponovno in prav pošteno za nos potegnila.

Slovenci so se pri teh volitvah morali odločiti, ali so za red, mir, vero, svobodo in ameriški kruh — ali za pest peska v oči, t. j. za komunističnega kandidata Mermoljo. In mnogi so se znova, morda vendar zadnjič odločili za pest komunističnega peska.

Tvoje ideje si utirajo pot vedno bolj. Čestitam!

Vsi zavedni Slovenci pozdravljamo Tebe in vse izseljence.

Tvoj ŽEF

Karlinca in Pepca po volitvah

Karlinca: Že dolgo nisem bila tako srečna kot danes. V srcu občutim prav nebeško veselje.

Pepca: Meni pa je zelo težko pri srcu. Tako mi je, kakor da bi bila samega Kristusa križala.

Karlinca: Kako je vendar to mogoče, saj smo se postavile za Boga in smo dale svoj glas za Križ. Storile smo svoje dolžnost in zdaj naj Bog napravi, kakor ve, da je za nas vse najbolje.

Pepca: Karlinca moja, srec mi bo počilo od žalosti! Neki falot mi je pred volitvami rekel, naj prečrtam Garibaldijevo glavo, če sem proti komunizmu. In jaz sem bila tako zmedena, da sem to res storila. Volila sem za komunistično fronto in zdaj ne najdem pokoja.

Karlinca: Le potolaži se. Glavno je, da ni bilo hudega namena. Tvojo napako je pa Bog popravil. Naša stvar je zmagala. Veselimo se vsi! Ti pa pripoveduj povsod, kako veliki sleparji so komunisti. Tako boš svojo zmotno popravila.

DAROVI:

Da bi Sl. Pr. živel še naprej, tolažil in karal one, ki so tega potrebni, daruje prijatelj 420; preplačilo Marijine družbe Trst 600; preplačilo Trst 100; Marijina družbenica Trst 150; N. N. 100; N. N. 100; N. N. 100; G. F. iz Trsta 500 L.

Bog povrni!

ZA SLOVENSKO SIROTIŠČE:

N. N. za srečno zmago 110; N. N. iz Gorice 300; Cotič Ivan z Vrha 40; dekan Andrej Klobučar 1000; N. N. v Trstu 500 L.

Srčna hvala!

Odgovorni urednik

Dr. BONAVENTURA MAHNIČ

Katoliška tiskarna — Gorica

„TIGRI“ - APOSTOLI

12

Pavel si podpre obraz z obema rokama in bere: »15. avgusta: sv. Tarcizij, strežnik in mučenec.« Saj je vprav to, kar išče! To je njegov vzor! Kristusov fant in strežnik, ki nosi Zveličarja po brezbožnem mestu v podobi kruha in ga s trdno roko pritiska k sebi, da bi ga obvaroval. Pavel bere zgodbo do konca in jo spet začne od začetka. Ta Tarcizij je on sam. Razne nevarnosti prežijo na njegovi poti in mu hočejo vzeti dragoceni zaklad vere iz srca. Gre po cestah... kar planejo nanj tovariši kot lačni volkovi. Z vsemi močmi jih poriva proč od sebe in udarja na desno in levo... Pok!... Kaj je bilo to? Pavel začuti silno bolečino v desnici in se prebudi. Tedaj opazi, da je udaril s pestjo ob rob mize. Bil je zadremal in zaspal... Naglo pogleda na uro. Pet minut čez enajsto! Niti trenutka ne sme več izgubiti. Bos, kakor je, v samih hlačah in srajci zleti po stopnicah navzdol in zbeži po ulicah. Duhovnik gotovo še čaka nanj danes, ko je njegov god! Zdaj samo še dve hiši in za vogalom naravnost po cesti in na desno v ozko ulico! Kaj pa je vendar tam?

Ob vhodu v ulico je tovorni avto. Policijski avto! Pavel za trenutek postoji in pomisli. Zdaj mora biti drzen, kakor ni bil še nikoli v življenju. Policisti gonijo s puškinimi kopiti dobre stare znance pred seboj in jih potiskajo z grdimi kletvinami na voz. Skoraj vse so zgrabili, le velikana ni med njimi. Na vozu stoji

duhovnik, visokovzrastel in junaški. Tako pogumnega ni Pavel še nikdar videl. Njih pogledi se križajo. Duhovnik mu pomigne in pokaže na zadnjo stran. Pavel razume ta migljaj in pokima z glavo. Pavel naj torej jutri zjutraj preišče klet, če je morda ostalo kaj celega in naj to skrije na varnem prostoru. Poveljnik da znamenje šoferju in voz zdrvi z živo težo od tam. Z rokama v hlačnih žepih gre Pavel s trdnimi koraki do poveljnika. Ta se obrne in meni smehlja:

»No, glej! Sem prihaja naš vrli voहन! Tokrat smo te pa prehiteli, fantič! Imamo pač ved izkušeni v ti reči. Samo navdušenje ne opravi ničesar!«

»Neumno je, da ste mi vso zadevo pokvarili. Že prvega dne sem našel sled in sem bil večkrat tu!«

»Pa nam nisi ničesar sporočil! Kaj naj to pomeni? Govori!«

»Ker sem imel načrt za večji udarec. Kaj pomaga, če izpraznimo le eno gnezdo! Vedeti je treba, če ni morda drugih niti in zvez, ki vodijo k enakim uporom v Moskvi in po celi Rusiji. Morda bi naši potem skupnega poglavarja vsega tega gibanja. Zato sem se celo s temi ljudmi poprijateljil.«

»Strela! Ti pa si razumnejši od nas vseh. Vsa čast tvoji zviti glavici. Zasluduj naprej!«

»Kako naj zdaj še naprej iščem sledove, ko ste mi tako zmešali štrono! Moral bi se javiti pri kakem duhovniku kot katehumen! Br! Jabolko je prekislo!«

»To bi ne bilo naplačno sredstvo! Občudovanja vredne zamisli ima ta fant! Veš, kaj, fant, stori takoj! Pridi takoj z mano, da ti izstavim osebno izkaznico! Z njo imaš prost voh in ječo Butyrki. Samo, da se ne daš od tega rimovca zapeljati!«

»Ne delajte neumnih šal, gospod poveljnik! Že

jutri začnem. Ali mi morete poskrbeti, da bom jutri šole prost?«

»Poskrbim!«

»Hura! Zdaj se bo začelo v udarniškem taktu!«

» » »

Vesel lista Pavel po svoji osebni izkaznici, predno gre v posteljo. Postavi se pred zrcalo, da bi videl, ali se tudi res vse ujema. Visokost: 1,55 m, lasje: črni, oči: temnosive, zdrava barva obraza. Posebni znaki: mala brazgotina nad levim očesom. Pod tem: član zveze brezbožnih pionirjev in četovodja. »Velike zasluge si je že pridobil za varnost države s tem, da je svoje starše kot reakcionarje zatožil policiji. Zdaj je v službi G.P.U. kot vohun in ima prost vstop do vseh jetnikov. Dovolil naj se mu najdaljši možni čas za obiske. Nadziranje nepotrebno, ker je zaupanja vreden!« Spodaj še nečitljiv podpis z velikim pečatom.

To je pač najbolj posrečeni in prekanjeni čin, ki ga je kdaj storil. V resnici se je že bal, da je mogla G.P.U. kaj izvohati. Zdi se, da jim je ljubi Bog za temnil oči, da more njegov Pavel pristo delati in urejati zadeve po mili volji.

Še predno se zjutraj življenje na ulicah prebudi, je Pavel že na nogah. Previdno se ozira okoli sebe, če ga morda kdo ne opazuje, in nato se splazi v izropano klet. Mize in stoli leže razbiti po vseh kotih, mašna knjiga leži raztrgana na tleh, oltarni prt in mašne obleke so umazane in poteptane v prah. Tu leži roka Križanega, tam noga in še dalje tam telo. Povsod grozno razdejanje! Najvažnejše pa pride zdaj!

(Nadaljevanje)